

گزارش مورک

گزارش یک مورد بسیار نادر کیست هیداتید ساکروم

دکتر عبدالناصر فرزان

متخصص جراحی مغز و اعصاب - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

دکتر عبدالرضا فرزان

متخصص جراحی مغز و اعصاب - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

دکتر جمشید آیت الهی

متخصص عفونی - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

چکیده

اکینوکوس گرانولوزوس یکی از عوامل کیست هیداتید بوده، کرم بالغ این انگل که از خانواده سیستودهای باشد در روده سگ و گربه زندگی می کند.

تخمهای دفع شده، اگر توسط انسان خورده شوند، جنین اکینوکوس گرانولوزوس فعالانه به داخل جدار روده نفوذ نموده، وارد عروق خونی می شود.

لاروها می توانند در هر اندام یا بافتی جایگزین شوند و به کیست هیداتید تکامل یابند. شایعترین محل آن کبد و سپس ریه ها می باشد اما گاهی استخوانها هم گرفتار می شوند. در این مقاله یک مورد نادر کیست هیداتید که در استخوان ساکروم مشاهده شده، گزارش می شود که سالها از تشخیص آن می گذرد و با وجودی که سه بار تحت عمل جراحی قرار گرفته است، هنوز بیماری وی ریشه کن نشده است.

وازگان کلیدی: ساکروم، کیست هیداتید، جراحی

مقدمه

ویژگی شکستگی خود به خود یا شکستگی پاتولوژیک در یک استخوان ضعیف شده، درد نسبتاً خفیف همراه شکستگی می باشد. این شکستگی ها سبب ناتوانی شدید بیمار گردیده، پیش آگهی آن در کل، بد می باشد (۸). اگر چه در تمام موارد فوق وضعیت کلی سلامت بیمار خوب است.

معرفی مورد

آقایی ۵۴ ساله اهل درود و شغل قصاب به علت درد مزمن ۷ ماهه در ستون فقرات به پزشکان مختلف مراجعه می کند ولی تشخیص خاصی برای بیمار مطرح نمی شود تا اینکه حساسیت موضعی بر روی استخوان ساکروم لوکالیزه می گردد. در گرافی انجام شده، ضایعه لیتیک در استخوان ساکروم گزارش شده، در اسکن از کل استخوانهای بدن، افزایش جذب در استخوان ساکروم دیده می شود. فرمول شمارش بیمار نرمال، ESR ساعت اول ۳۸ و کلیه آزمایش‌های فسفر، کلسیم، آalkan فسفاتاز، BUN، کراتینین، اسید فسفاتاز طبیعی می باشد. حال عمومی بیمار خوب بوده، کاهش وزن نداشته است. با این وجود، بیمار با تشخیص احتمالی تومور ساکروم بخصوص ژانت سل تومور تحت عمل جراحی قرار می گیرد و محل ضایعه بطور کامل کورتاژ می شود. در ضمن عمل جراحی با توجه به مشاهدات، تشخیص رثانت سل تومور کنار گذاشته شده، کیست هیداتید مشاهده نشده است و در مواردی که مشاهده و گزارش شده، کمتر از ۱ درصد موارد را شامل مطرح می شود. نمونه ها جهت آزمایش ارسال شده که جواب آن به شرح زیر است:

بیماری هیداتید استخوان حاجی^۱ (اکینوکوکوس گرانولوزوس) از آن تاریخ به بعد، بیمار سه مرتبه تحت عمل جراحی قرار گرفته ولی مجدداً پس از عمل، فیستولی در محل ضایعه آشکار می شود که هر از چند گاهی سرباز کرده، مدتی ترشحات آن خارج و سپس خود بخود بسته می شود. بیمار تا بحال چندین بار توسط همکاران عفونی تحت درمان دارویی با داروی آلبیدازول قرار گرفته ولی پاسخ بالینی خوب نبوده است.

بیمار در حال حاضر از کرست طبی مخصوص برای کاهش درد استفاده می کند. حال عمومی وی خوب است و بجز درد ناحیه گرفتار و ترشح از محل، شکایت دیگری ندارد. کلیه آزمایشات معمولی ESR و CBC معمولاً طبیعی می باشند.

بحث

کیست هیداتید هنوز از عفونتهای شایع در برخی نقاط دنیا از جمله ایران محسوب می شود (۱-۳) و معمولاً در نقاطی که دامها در کنار سگ زندگی می کنند و یا سکه‌ها به احشاء دامها دسترسي دارند، بیشتر دیده می شود (۱۰-۱۲). در یک مطالعه انجام شده در تهران ۱۹/۴ درصد

1-daughter cysts

2- hydatid disease of sacral bone (Echinococcus Granulosus)

کیست هیداتید در بسیاری از نقاط دنیا بخصوص استرالیا، آرژانتین، آفریقا، شرق اروپا، نیوزلند، خاور میانه بخصوص لبنان و یونان و همچنین در نقاط مختلف ایران دیده می شود (۱۰-۱۲)، طول کرم بالغ اکینوکوکوس گرانولوزوس که از خانواده سستودها می باشد، فقط ۵ میلیمتر است و در ژرژنوم سگ زندگی می کند و شامل ۳ پروگلوتید نابالغ، بالغ و بارور می باشد. تخمها از طریق مدفوع سگ دفع گشته، اگر توسط انسان و یا حیواناتی مثل گوسفند، گاو، شتر و اسب خورده شوند، لاروها در روده، باز و پس از نفوذ به داخل مخاطر روده، وارد گردش خون پورت می گردد. سپس از طریق گردش خون به تمام نقاط بدن می رسند و تبدیل به کیست هیداتید می شوند.

شایعترین محل کیست ها در انسان، کبد و سپس ریه ها می باشند ولی در هر نقطه ای از بدن ممکن است مشاهده شوند. با این وجود گرفتاری استخوانها کمتر دیده می شود (۱۰-۱۲). رشد این کیستها بسیار آهسته است و معمولاً تا ماهها و سالها بدون علامت باقی می مانند.

علیرغم این موضوع نوع علایم و شروع آن بستگی به محل گرفتاری نیز دارد. کیست هیداتید استخوانها یکی از شکلهای ناتوان کننده بوده، ریشه کنی آن مشکل و گاهی غیرممکن می باشد (۵و ۶). در بسیاری از مطالعات انجام شده، کیست هیداتید مشاهده نشده است و در مواردی که مشاهده و گزارش شده، کمتر از ۱ درصد موارد را شامل می شود (۴-۶).

شکل ساختمانی کیست هیداتید در اعضاء مختلف میزان، معمولاً یکسان می باشد ولی در استخوانها بعلت مقاومت طبیعی بافت استخوانی، به جای آنکه کیست بصورت متقارن در همه جهت‌ها رشد و شکل کروی نهایی را ایجاد کند، خود را با ساختار استخوانی اطراف تطابق داده، به شکل آن در می آید. از این رو نتیجه نهایی به صورت مخلوطی از قطعه‌های تغییر شکل یافته لایه های غشایی و حبابچه‌های دختر^۱ کوچک و نامنظم می باشد.

از نظر بالینی، تظاهرات بیماری براساس استخوان درگیر، تفاوت می کند. درد هرگز علامت اصلی و ثابت کیست هیداتید نمی باشد و در صورتی که وجود داشته باشد به صورت یک درد گنگ و عمقی بروز می کند. فشار و یا تحریک عصب‌ها ممکن است سبب ایجاد دردهای عصبی شود. شایعترین تظاهر بالینی این بیماری، تورم موضعی و شکستگی پاتولوژیک است. تورم موضعی، بیانگر توسعه بیماری به بافت نرم خارج استخوان است. این تورم قوام کیستی داشته، بدون درد می باشد و هیچگونه واکنش التهابی به همراه آن دیده نمی شود و از آنچهای که تورم بافت نرم در این بیماری از تجمع تعداد زیادی کیست که در طول صفحه‌های فاسیلای گسترش یافته اند، تشکیل شده است، حدود و حاشیه آن واضح و مشخص نمی باشد و به نظر می رسد توده به بافت‌های زیرین خود چسبیده است. پوست روی این توده متحرک است و اگر آسپریاسیون با سوزن انجام شود، مایع کدر به رنگ زرد مایل به قهوه‌ای از آن خارج می شود که ممکن است حاوی بقایای هیداتید باشد (۴).

- .۱۸-۲۴
۲. کتابچی سید ابراهیم، قدسی سید محمد، کیست هیداتید ستون فقرات
مجله نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران. ۱۳۷۱؛ دوره یازدهم، شماره
۱۳۶۹: ۳.
۴. روحانی سهیلا، پاک نیت صدیقه، بررسی کیست های هیداتید عمل شده
در بیمارستان شهدای تهران. مجله دانشکده پزشکی علوم پزشکی شهید بهشتی.
۱۳۷۷؛ سال ۱۸، شماره ۲: ۴۸-۵۴.
۵. هاشمی مرتاض، مورکی احمد. بررسی کیست هیداتید از سال ۱۳۶۰
لغایت ۱۳۶۸ در بیمارستان امیر المومنین (ع). دارو و درمان. ۱۳۷۰؛ سال ۹، شماره
۲۶-۳۲: ۹۸.
۶. فلاح محمد، قشنگی فریبا، ولدان مهرناز. بررسی موارد کیست هیداتید
در ۱۰ سال اخیر در همدان. دارو و درمان. ۱۳۷۱؛ سال ۹، شماره ۱۰۲: ۲۷-۳۱.
۷. شیریزدی سید مصطفی، میر شمسی محمد حسین، حسینی بهنائز، عبادی
محسن. مشخصات بیماران مبتلا به کیست هیداتید در استان یزد بین سالهای
۷۰-۷۷. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi
یزد. ۱۳۷۹؛ سال ۸، شماره ۱: ۲۵-۳۰.
۸. فتاحی معصوم سید حسین. درمان طبی کیست هیداتید ریه و شکم و
گزارش نتایج درمان بیماران بخش جراحی قسمه صدری بیمارستان قائم (عج)
مشهد در کتاب خلاصه مقالات سمینار سراسری بیماری هیداتید. دانشگاه علوم
پزشکی همدان: انتشارات معاونت پژوهشی؛ ۱۳۷۲: ۳۸-۹.
۹. عطاییان علی. اهمیت مبارزه و کنترل هیداتیدوز. دارو و درمان. ۱۳۷۲؛
سال ۱۰، شماره ۱۱: ۱۵-۲۰.
۱۰. ابراهیمی شاهرخ. کیست هیداتید نخاع و گزارش یک مورد نادر آن.
دانشگاه علوم پزشکی گیلان. ۱۳۷۴؛ سال چهارم، شماره ۱۲ و ۱۳: ۳۲-۵.

سگهای ولگرد (۱) آلوهه به کرم بالغ این انگل بوده اند. در بررسی دیگری
که در سال ۱۳۷۲ در ایلام انجام شده از میان ۸۰ قلاده سگی که مورد
بررسی قرار گرفتند، ۵۵ درصد آنها آلوهه به این انگل بودند (۲)، با وجود
شیوع این انگل، کیست هیداتید استخوان به ندرت گزارش می شود. در
مطالعات انجام شده، در بیمارستان شهدای تهران (۳)، همدان (۶) و
بیمارستان حضرت امیر المومنین تهران (۵) کیست هیداتید نقاط مختلف
بدن بجز گرفتاری استخوان گزارش شده است. در یک مقاله چاپ شده
در سال ۱۳۷۱، گرفتاری مهره های ۷۶-۸۶ به عنوان مورد نادر بیماری
گزارش شده است. مجموع بررسی مقالات فوق، نشان می دهد که شیوع
کیست هیداتید استخوان، نادر و در هیچ‌کدام از مقالات فوق به گرفتاری
استخوان ساکر اشاره ای نشده است.

بیمار مورد نظر قصاب بوده، تماس با سگ را نیز ذکر می کند. با
توجه به اینکه کرم بالغ اکینوکوکوس در روده سگ زندگی کرده، تخم از
طریق مدفوع دفع می شود، در مناطقی که سگها بدون درمان در کنار
انسان زندگی می کنند، همیشه این احتمال وجود دارد که تخمها تصادفاً
توسط انسان یا بقیه پستانداران خورده شود و باعث ایجاد کیست در
بدن گردد. از سوی دیگر چون رشد کیستها بسیار آهسته است تا مدت‌ها
برای بیمار ایجاد مشکل نمی کند. بعلاوه زمانی که اندازه کیست به حدی
برسید که ایجاد درد کند در اوایل، درد آن خفیف و گنج خواهد بود
تشخیص آن بسیار دشوار می باشد.

شرط اول تشخیص این است که در میان تشخیصهای افتراقی به
فکر این بیماری بوده، بسته به محل گرفتاری، از روشهای مختلف
رادیولوژی، شامل گرافی ساده، سی تی اسکن، MRI و سونوگرافی جهت
تشخیص کمک گرفت (۴). تشخیص اختصاصی بیماری با آسپر اسیون
مایع و دیدن اسکولکس ها (در صورت امکان) می باشد. آزمایش
سرولوژی نیز برای تشخیص، کمک کننده است ولی منفی بودن آن باعث
رد بیماری نمی شود.

تعیین آنتی بادیهای ضد آنتی ژنهای اختصاصی اکینوکوک بوسیله
ایمونوبلاتینگ^۱ از بقیه آزمایشها اختصاصی تر می باشد (۴ و ۵).
راه پیشگیری از بیماری، رعایت بهداشت، درمان سگهای آلوهه
با پرازی کوتانل و جلوگیری از تغذیه سگها از بافتهای آلوهه حیوانات و
واکسیناسیون گوسفندها است (۹ و ۱۰)، با توجه به شیوع این بیماری در
ایران و با در نظر گرفتن این نکته که هیچ نقطه ای از بدن از ابتلاء به این
بیماری ایمن نمی باشد، در بررسی بیماران همیشه باید به عنوان یکی از
تشخیصهای افتراقی، کیست هیداتید در نظر گرفته شود.

مراجع

۱. رضاقلی نظری محمدرضا. میزان شیوع کرم تیا اکینوکوک در سگهای ولگرد تهران. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. ۱۳۷۵؛ سال ۱۶، شماره ۳ و ۴: ۲۴-۲۷.
۲. ناصری ف راضی، مسعود جعفر. بررسی میزان هیداتیدوز حیوانی در شهرستان ایلام. فصلنامه علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام. ۱۳۷۴؛ شماره ۶: ۹.